

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/99/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813010438
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3813010438.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Františka Kováča a JUDr. Ondreja Gáboríka na verejnom zasadnutí konanom dňa 17. októbra 2013 prejednal o d v o l a n i e obžalovaného

E. H.,

nar. XX.XX.XXXX v L., trvale bytom H. J., t.č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby Ilava,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 2T/121/2013 zo dňa 13. augusta 2013 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr.por. zrušujú sa v napadnutom rozsudku celý výrok o treste a o uloženom ochrannom dohľade.

Podľa § 322 ods. 3 Tr.por. sa obžalovaný pri nezmenenom výroku o vine v rozsudku súdu prvého stupňa

o d s u d z u j e

podľa § 172 ods. 2 Tr.zák. s použitím §§ 41 ods. 1, 2, 38 ods. 7, 39 ods. 1 Tr.zák. k úhrnnému trestu odňatia slobody na 9 (deväť) rokov.

Podľa § 48 ods. 1, ods. 4 Tr.zák. sa pre výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 Tr.zák. a § 78 ods. 1 Tr.zák. sa obžalovanému ukladá aj ochranný dohľad na 3 (tri) roky.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný E. H. uznaný vinným v bodoch 1), 2), 3), 4) z pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, d/, ods. 2 písm. b/, c/, d/ Tr.zák. s poukazom na §§ 138 písm. j/, 139 ods. 1 písm. a/ Tr.zák., pretože:

1) v období od 11. 11. 2011 najmenej do 16. 12. 2011 na rôznych miestach v meste Prievidza (hotel Hokejka Prievidzi, herňa na Lúkach v Prievidzi, nezistený byt na sídlisku Sever v Prievidzi alebo v nezistených osobných motorových vozidlách za obytným domom na ulici Y. v Prievidzi), poskytol psychotropnú látku pervitín C. D., nar. XX. XX. XXXX, ktorá si ju následne aplikovala vdýchnutím do nosa, hoci vedel, že nedovŕšila ešte 18 rokov;

2) od presne nezisteného dňa v novembri 2011 do marca 2012 na rôznych miestach v Prievidzi predal najmenej 30-krát v rôznych množstvách za cenu od 5,- Eur do 30,-Eur psychotropnú látku pervitín C. F., ktorá si ju aplikovala vdýchnutím do nosa;

3) od presne nezisteného dňa v novembri 2011 do neustáleného času začiatku roka 2012 na rôznych miestach v Prievidzi predal najmenej 20-krát v rôznych množstvách za cenu od 5,-Eur do 20,-Eur psychotropnú látku pervitín H. V.;

4) od presne nezisteného dňa koncom roka 2010 najmenej do 25. 04. 2012 podal v byte na ulici Y. č. XXX/XX v Prievidzi a následne aj na rôznych miestach v Prievidzi najmenej 200-krát v rôznych množstvách psychotropnú látku pervitín Y. F., nar. XX. XX. XXXX, hoci vedel, že nedovŕšila ešte 18 rokov a lieči sa z drogovej závislosti,

pričom metamfetamín je zaradený v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok.

V bode 5) rozsudku bol uznaný vinným z prečinu podielníctva podľa § 231 ods. 1 písm. a/ Tr.zák., pretože v presne nezistenom čase v máji 2011 vo večerných hodinách pri Pošte 6 na ulici Dominika Tatarku č. 32 v Prievidzi prevzal od V. D. a V. R. 1 ks bicykel zn. Specializet Big Heite neznámeho výrobného čísla, predná vidlica zn. Marzkozy v hodnote 2 200,-Eur hoci vedel, že bol získaný trestným činom krádeže spáchaný inou osobou.

Bol za to odsúdený podľa §§ 172 ods. 2, 41 ods. 1, 2, 38 ods. 7 Tr.zák. k úhrnnému trestu odňatia slobody na 11 rokov, pre výkon ktorého bol podľa §§ 48 ods. 2 písm. b/, 48 ods. 4 Tr.zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa §§ 76 ods. 1, 78 ods. 1 Tr.zák. mu bol uložený aj ochranný dohľad na dobu jedného roka.

Rozsudok súdu prvého stupňa nenadobudol právoplatnosť, pretože bol v zákonnej lehote napadnutý odvolaním obžalovaného, ktoré zahlásil do zápisnice o hlavnom pojednávaní. Obžalovaný následne sám písomne odvolanie zdôvodnil. Poukázal na to, že k drogám sa dostal až po tom, čo ho brat vyhodil z domu, pričom sám začal brať a predávať drogy. S týmto však skoncoval, keď sa mohol nasťahovať k svojej milovanej priateľke. Obžalovaný uviedol, že nikoho nezavraždil, aby dostal 11 rokov. Vyhlásenie na súde prvého stupňa o svojej vine urobil len preto, aby dostal mimoriadne zníženie trestu. Poukázal na to, že po nasťahovaní k priateľke začal žiť normálne a pracovať. Naraz robil aj v dvoch robotách, pričom finančne pomáhal aj svojej mame, ktorá je bezdomovkyňa. Obžalovaný sa domáhal spravodlivosti s tým, aby mu bola daná šanca. Požiadal o využitie ustanovenia § 39 ods. 1 Tr.zák. o mimoriadnom znížení trestu.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní navrh ol obhajca odvolaniu obžalovaného vyhovieť. Prokurátorka krajskej prokuratúry navrhla odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr.por. ako nedôvodné zamietnuť.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré tomuto výroku predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalované je dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu prvého stupňa, v tomto smere v odvolaní nebola vytkaná žiadna chyba a odvolací súd ani sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

Výrok o vine v rozsudku súdu prvého stupňa bol urobený po tom, čo postupom podľa § 257 Tr.por. súd prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinným zo spáchania žalovaných skutkov.

Vo vzťahu k výroku o treste aj z pohľadu odvolania obžalovaného, uvádza senát odvolacieho súdu nasledovné. Súd prvého stupňa sa v odôvodnení svojho rozhodnutia osobitne zaoberal aj tým, prečo u obžalovaného neprichádzalo do úvahy použitie ustanovenia § 39 ods. 1 Tr.zák. o mimoriadnom znížení trestu. Tu súd prvého stupňa predovšetkým uviedol, že obžalovaný sa dopustil trestnej činnosti v bodoch 1) až 4) ako drogový diler, pričom trestnú činnosť spáchal na osobe, ktorá sa liečila z drogovej závislosti, trestnú činnosť spáchal na viacerých osobách a na osobe mladšej ako 18 rokov. K tomu senát odvolacieho súdu uvádza, že ide o okolnosti odôvodňujúce použitú právnu kvalifikáciu. Ustanovenie o trestnom čine podľa § 172 Tr.zák. sa práve vzťahuje na drogových dílerov. Naplnenie osobitných kvalifikačných znakov, pritom odôvodnilo práve použitie trestnej sadzby s dolnou hranicou odňatia slobody 10 rokov, pričom bez naplnenia týchto znakov by horná hranica trestnej sadzby u obžalovaného bola odňatie slobody 10 rokov.

Práve takéto mimoriadne sprísňujúci sa posun trestnej sadzby odňatia slobody medzi prvým a druhým odsekom trestného činu podľa § 172 Tr.zák., keď z hornej hranice sadzby trestu odňatia slobody sa v druhom odseku stáva hranica dolná, núti súd vždy osobitne starostlivo zvažovať, či použitie takejto trestnej sadzby nie je neprímerane prísne. Práve takéto prípady má pritom na mysli ustanovenie § 39 ods. 1 Tr.zák. najmä z pohľadu účelu trestu, z hľadiska zabezpečenia ochrany spoločnosti. V takýchto prípadoch je možné páchatelovi uložiť aj trest kratšieho trvania, vrátane možnosti uloženia trestu aj pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom. Musí však byť súčasne splnená aspoň jedna ďalšia podmienka v podobe zreteľahodných a pre obžalovaného svedčiacich okolností prípadu alebo v podobe zreteľahodných pomerov páchatela.

Senát odvolacieho súdu opakovane poukazuje na svoju doterajšiu súdnu prax, keď u takto progresívne sa stupňujúcej trestnej sadzby odňatia slobody považuje vyhlásenie obvineného o vine za takú významnú okolnosť prejednávania prípadu, ktorá mimoriadne zníženie trestu odôvodňuje. Navyiac zo skúsenosti z prejednávania takýchto „drogových“ trestných vecí vyplýva, že ich dokazovanie v konaní pred súdom býva obsahovo a časovo náročné, pričom súd sa musí spravidla vysporiadať aj s hodnotením výpovedí drogovovo závislých osôb.

Ďalej senát odvolacieho súdu poukazuje aj na to, že z pohľadu obžalovaného, takéto použitie mimoriadneho znižovacieho ustanovenia môže u neho, vrátane jemu blízkych osôb, pôsobiť „stimulujúco“ na riadny výkon dlhodobého trestu odňatia slobody s reálnou vidinou následne sa vrátiť do normálneho života (rodina) na slobode. Ako vyplýva z rozsudku odvolacieho súdu, išlo pritom „iba“ o zníženie trestu odňatia slobody o 2 roky.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Pokiaľ ide o zvýšenie doby ochranného dohľadu na 3 roky, tu senát odvolacieho súdu sledoval najmä potrebu, aby obžalovaný aj po vykonaní trestu odňatia slobody „pociťoval“ kontrolu zo strany

príslušných orgánov dlhšiu dobu. Pričom tu by mal obžalovaný preukázať úprimnosť svojich slov, že v budúcnosti chce viesť riadny život.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.